

MENSELIJKE KRACHTEN

HOOFDSTUK X.

VERANDERING.

Als wij trachten de menselijke krachten en vermogens na te gaan, dan komen we tot de conclusie dat een mens heel wat meer kan dan hij gewoonlijk doet en dat hij beschikt over meer vermogens dan hij doorgaans gebruikt. Het wonderlijke hierbij is vooral dat hij te maken heeft met energieën van zeer verschillende soorten. Hij heeft zijn levenskracht. Hij heeft zijn mogelijkheden, maar hij heeft ook een aantal relaties met de kosmos. Hij heeft een gevoeligheid waardoor hij b.v. aan het gedachtenleven van anderen - hetzij empathisch hetzij telepathisch - kan deelnemen. Zo zijn er meer van die dingen.

Ik zou in dit afsluitend onderwerp daarover graag een paar opmerkingen willen plaatsen. Ik wil het niet te ingewikkeld maken en zou dan willen beginnen met dit:

Rond u zijn allerlei krachten werkzaam. Als u b.v. deze 3e juli '79 beschouwt, dan zult u merken dat u een periode van geladenheid en onrust achter u heeft en dat u zit in een periode waarin u hangt tussen lusteloosheid en toorn. Als u dit nu gewoon beleeft, dan ziet u dat alles rond u gebeuren, basta. Maar u kunt ook zeggen: Dat is een vorm van energie die om ons heen bestaat. Ik kan die energie opvangen en er iets mee doen. Ik kan deze energieën in mij verwerken tot iets anders. Dit is eigenlijk het kernpunt van alle menselijke vermogens: het opvangen van iets en het veranderen daarvan in iets wat men zelf kan hanteren. Laten wij het voor dit geval zo stellen:

Er is een kracht van onrust. Onrust kan ik omzetten in energie, maar als ik geen doel daarvoor heb, dan blijft de onrust bestaan. In deze tijd zal een mens die deze invloeden ondergaat dus in de eerste plaats een doel moeten kiezen. Ga iets doen. Heel eenvoudig.

In de tweede plaats: de invloeden, zeker zoals ze nu optreden, zijn enerzijds wat verlamdend, anderzijds wat prikkelend. Laten we ons eens afvragen, of wij innerlijk door bezinning misschien ook geestelijk allerlei uitstralingen tot stand kunnen brengen en zo mensen kunnen helpen die het nodig hebben. Dat is gemakkelijk genoeg.

O, ik weet het wel, er wordt ontzettend veel gepraat over hoe men dat allemaal moet doen.

U moet in diepe meditatie gaan en daarbij een bepaalde houding aannemen. U moet bepaalde toverwoorden prevelen, daarna in een halfdiepe slaap verzinken. Als u dan halfgaar wakker wordt, is het gebeurd. Nu, vergeet dat maar. Zo loopt het niet. Het is alles eenvoudiger dan u denkt.

Als er buitengewone en voor u bijzonder belangrijke spanningen of stromingen in de wereld zijn, dan merkt u dit in uw gedrag, in uw humeur. Het constateren ervan is gemakkelijk genoeg: Als u een vervelende bui heeft en anderen hebben dat ook en het is niet zo dat het toevallig net honden en katten regent, wat in Nederland wel voorkomt, dan kunt u rustig aannemen: hier is een invloed aan het werk.

Vraag u dan af: hoe is de stemming die ik heb? Ben ik lusteloos of ben ik dit, ben ik dat? Als u dat tegen uzelf heeft gezegd, vraag u dan ook af: wat zou ik ermee kunnen doen? Dan blijkt, dat de periode van enorme luiheid, die als een deken over u ligt, prima gebruikt kan worden om te mediteren. In die meditatie krijgt u dan een krachtbewustzijn waardoor u niet alleen energie kunt uitzenden, indien u dat nodig vindt, maar bovendien gevoeliger wordt voor alles wat er in de omgeving gaande is en daardoor ook uw luiheid a.h.w. wegwerkt. U gaat dus weer met meer energie, met meer plezier aan het werk. Er zijn zo duizend-en-één mogelijkheden. Maar één ding is zeker:

Elke kracht die wij in ruime mate opnemen, heeft invloed niet alleen op ons stoffelijk maar ook op ons geestelijk bestaan. (Ik spreek nu even vanuit een menselijk standpunt.) Dit betekent a. dat ik alle stoffelijke beïnvloeding, zoals ik die onderga, kan vertalen in geestelijke mogelijkheden, b. ik kan alle geestelijke beïnvloedingen die mijn visie op mijn wereld tijdelijk veranderen eveneens gebruiken om daarmee iets te doen hetzij stoffelijk hetzij geestelijk. De hulpeloosheid is voorbij op het ogenblik dat men zijn menselijke vermogens voldoende beseft.

Als ik te maken heb met heel hoge krachten. Dit komt eens in de zoveel tijd wel voor. U heeft over ongeveer 6 à 7 weken (half augustus) een korte periode van een zeer felle wit-invloed. U zult die persoonlijk waarschijnlijk ervaren als een kritisch zijn tegenover de wereld en uzelf. Als die invloed optreedt, dan moet u zich ook eens realiseren: als ik nu eens niet ga veroordelen, maar alleen een begrip opbouw (dat mag een symbool zijn, een fantasie of een situatie die u uitwerkt) waardoor de tegenstellingen voor mij tot een eenheid worden, dan kan ik in die toestand veel beter energie opnemen dan anders het geval zou zijn.

Als u die energie dan opneemt, moet u ook onthouden: De mogelijkheid voor een mens om energie op te nemen en voor zichzelf te gebruiken is beperkt. Maar op het ogenblik, dat die energie aanwezig is en je deze zelf omvormt tot iets wat bruikbaar is en dan naar buiten geleidt (dat is belangrijk, je moet er iets mee doen), dan is de toestand van energie praktisch onbeperkt. Je kunt dan heel veel doen en ook veel meer beseffen.

Als er een wit-invloed is, kunt u ook beter leren. Dat weten de meeste mensen niet. Als u leert, dan is dat een proces van fixatie, van herinneringsbeelden en associatie: het rangordenen van de reeds bestaande impressies naast die welke u nu opneemt.

Tijdens een wit-invloed kunt u praktisch een eidetisch geheugen ontwikkelen voor zaken waar u werkelijk bij betrokken bent. Let wel, u moet er werkelijk in geïnteresseerd zijn. Zeg dus niet tegen uzelf: Er is wit licht, nu ga ik een gedeelte van de encyclopaedie lezen. Dat onthoudt u toch niet. Maar als u zegt: Ik heb een bijzondere belangstelling voor b.v. een geestelijk aspect en ik ga daarover lezen, houdt u er dan mee bezig en u zult zien dat u dat gemakkelijk in uw geheugen fixeert. Wit-invloeden doen dit. Ze geven een uitstekende mogelijkheid daartoe. Alleen, dit moet u wel onthouden: de mogelijkheid om er zelf mee te werken blijft beperkt tot de kennis die u opneemt.

Bij een blauw-invloed neemt u minder kennis op - althans minder compleet - maar u kunt er zelf meer mee doen. Dat is nu weer het karakter van een blauw-invloed. Voor uzelf en voor de wereld is het hanteren en het omvormen van krachten erg belangrijk.

Omvormen van krachten is niet een kwestie van een magische procedure. Het is eenvoudig een zelf weten dat u dit wilt en dat u dit doet. De wil moet aanwezig zijn en het gevoel dat u het doet. Of u dit nu zelf-suggestie wilt noemen of wat anders dat doet niet ter zake. Indien aan beide voorwaarden is voldaan, kunt u enorme krachten ontwikkelen en u kunt er dus veel mee doen.

Er zijn heel veel dingen waar je even over moet nadenken. Het zal u duidelijk zijn, dat b.v. geluid een heel grote invloed kan hebben op de mens. Er is zelfs een tandarts die als verdoving geluid gebruikt. Dat kan inderdaad werken. Anderen gebruiken als achtergrond voor ontspannende mededelingen het ruisen van de zee. Geluid kan dus invloed hebben.

Als ik een bepaalde visie heb en ik wil iets tot stand brengen, dan zal ik daar ook de juiste geluidstrillingen bij kunnen zoeken. Hierdoor versterk ik mijn mogelijkheden, want mijn lichaam wordt door de muziek in zekere mate geharmoniseerd. Als u blijmoedigheid wilt uitstralen, dan moet u natuurlijk niet de Sonate Pathetique of iets dergelijks aanhoren, want dan blijft er van de blijmoedigheid maar heel weinig over. De goede manier om dat af te stemmen, als we het een beetje in het semi-klassieke karakter houden, zou een polka van Strauss kunnen zijn of een vergelijkbaar werk. Geen stukken die al teveel belangstelling vragen, maar gewoon een heerlijke achtergrond. Daardoor wordt het lichaam a.h.w. georiënteerd. Als het lichaam is afgestemd, terwijl de geest bezig is zichzelf af te stemmen, dan hebben we een perfecte eenheid gekregen en kunnen we daarmee veel meer doen dan anders het geval is.

Nu zijn er natuurlijk veel meer mogelijkheden behalve deze. Wij hebben u nu gewezen op de mogelijkheid van telepathie en empathische vermogens. Wij hebben zelfs wat gezegd over telekinese. Wij hebben het gehad over genezen op afstand, contactgenezing en alles wat er zo'n beetje bij te pas komt.

De uitings- of de verschijningsvorm van de energie wordt door u bepaald. Door uw eigen preferentie voor geuren, geluid of beelden kunt u dezelfde indruk, die u uit de geest ontvangt, helderruikend, helderhorend of helderziend vertalen. Dus alweer: het is uw eigen instelling die veel doet. Maar u heeft een eigen karakteristiek. Wordt u het meest getroffen door geluid, dan moet u nooit proberen helderziend te worden; probeer helderhorendheid te bereiken. U moet gewoon uitgaan van uw preferenties.

Als u probeert anderen te genezen, dan is het heel mooi om dat erg magisch te doen. Als u toevallig zelf een sterk magische aanleg heeft en erg voor formules, formalisme en riten bent, ga dan uw gang. Teken uw pentagrammen, roep de heilige namen af. Het zal heus geen schade doen. Maar als u nu helemaal geen zin heeft in die dingen, dan is het toch voldoende te weten: er is rond mij een kracht; die kracht geneest. Ik zend die kracht uit. Het is zo eenvoudig als $2 \times 2 = 4$ om menselijke vermogens te ontwikkelen en te gebruiken.

Maar helaas zien we altijd weer mensen die zeggen: Ja, dus ik kan genezen. Dan zullen we nu eens kijken. Ha, daar ligt een vriend van mij op sterven. Hij heeft ca. tb. en nog zo'n gesorteerd alfabet van kwalen. Alle doktoren hebben hem opgegeven, nu ga ik hem even beter maken. Vergeet dat maar. Heeft u wel eens geprobeerd een roman te lezen, terwijl u ternauwernood een letter kunt schrijven? Als u dan een roman wilt gaan schrijven met diezelfde kennis, dan wordt het een puinhoop. Dat is toch met het gebruik van paranormale gaven net zo.

U heeft vermogens, maar ze zijn beperkt. Door oefening kunt u ze verbeteren, maar u moet ook leren. Het leerproces is gebaseerd op de proef en het resultaat. Heel veel mensen hebben de neiging om zichzelf resultaat aan te praten. Ze zeggen dan: "Ik heb geprobeerd een grote ramp te voorkomen. Nu, dat is me gelukt, want er is gisteren niets gebeurd." Onzin. "Ik genees, en kijk, hij of zij voelt zich vandaag toch ineens een stuk beter."

Best. Maar pas als die persoon zich morgen ook beter voelt, heeft u werkelijk wat gedaan.

Als u merkt dat het op de ene manier beter gaat dan op de andere, dan kunt u uw eigen methodiek ontwikkelen. Die methode heeft niets te maken met goddelijke kracht of magische systemen. Het is doodgewoon: gebruikmaken van uw eigen kwaliteiten, uw persoonlijke eigenschappen en mogelijkheden en wel zodanig dat u alle bijkomstigheden zoveel mogelijk uitschakelt. Als u dat lukt, dan is het niet zo moeilijk om met al die z.g. paranormale mogelijkheden en vermogens te werken.

Vergis u echter niet door te denken dat u uw actieterrein kunt verleggen van het normale naar het paranormale. U kunt natuurlijk langs geestelijke weg een zieke genezen. Maar als die persoon bedlegerig is, dan moet u ook zorgen dat de pot er op tijd is, ook al vindt u dat misschien een minder interessante of prettige bezigheid. Zo gaat het met alle dingen. U kunt niet het een hebben zonder het ander. Als u niet bereid bent materieel in te grijpen op die punten waar dat noodzakelijk is, zult u die bereidheid ook niet werkelijk in de geest kunnen opbrengen. Als u een voorbehoud maakt t.a.v. het materiële en zegt: "In het geestelijke gaat het wel," dan lukt het niet. En wel om de doodeenvoudige reden dat het voorbehoud dat u stoffelijk maakt eigenlijk een afwijzing is (ook geestelijk, want uw mentaliteit speelt daarbij een rol) van al datgene waar u zelf persoonlijk en volledig bij betrokken bent.

U kunt dan ook niet meer als "ik" een harmonische eenheid zijn. En die harmonische eenheid is juist nodig voor de omvorming, de verandering van kosmische krachten in direct gerichte en bruikbare kracht. Zoals de aanvaarding van iets in zijn totaliteit stoffelijk zowel als geestelijk noodzakelijk is om juist te kunnen reageren op de telepathische uitzendingen van anderen.

Het is natuurlijk erg leuk als iemand in je hoofd fluistert: Ik kom over 17 minuten aan. Erg mooi, maar wat heb je eraan? Hij komt op tijd aan. Prima, dat weet ik dan. Maar als ik niet bereid ben om daaraan de consequentie te verbinden dat ik mij ook gedraag als zodanig, dan maak ik mij eigenlijk iets minder en niet iets meer. Want wat je telepathisch of uit de geest ontvangt, krijgt zijn betekenis pas door de wijze waarop je dit in zijn geheel en dus ook in je eigen wereld gaat gebruiken.

Nu zijn er mensen die zeggen: Maar dan wordt het een potje. Dat kan. Maar luister nu eens goed: U heeft uw stoffelijke beperking. Als de geest tegen u zegt: "Ga vliegen", dan kunt u niet onmiddellijk opstijgen. Hoogstens kunt u proberen of de K.L.M. een plaatsje vrij heeft. Als de geest u zegt: "Dit of dat moet gebeuren", dan is dat de aanduiding van iets, niet een taak zonder meer.

Als iemand u zegt, dat u moet zorgen voor vruchtensap, dan kunt u dat doen door vruchten uit te persen, u kunt het ergens gaan halen en u kunt invormen of u het van de bureu kunt lenen. Dan gaat het niet om de methode, het gaat erom dat een bepaald iets nodig is.

Juist als u gevoeliger bent voor geestelijke invloeden, gebeurt het nogal eens dat u van die opdrachten of orders krijgt waarvan u zegt: Wat moet ik er eigenlijk mee doen? Of dat u gegevens worden verstrekt waarbij u zich zit af te vragen, of dat nu wel juist is. Dan is het erg belangrijk dat u zoekt naar een methode waarop het voor u aanvaardbaar is. Want het moet altijd iets zijn wat u met uw gehele wezen kunt aanvaarden, anders is er geen mogelijkheid om geestelijke en kosmische krachten op de juiste wijze te hanteren en te gebruiken.

Een situatie waarin we ons ook nogal eens bevinden is voor een geest het ogenblik, dat de mensen zeggen: "Kom nou in hemelsnaam door!" Dan vragen wij ons af: Waar door heen? Die mensen zitten met vooropgezette meningen. Ze stellen van tevoren bepaalde eisen. Hun uitnodiging om door

te komen betekent aan ons de uitnodiging om je te pletter te lopen op hun vooroordeel. Dus dat doe je dan niet.

Als u ooit te maken heeft met mediamieke activiteiten, of dat nu schrijven, tekenen of wat anders is, dan moogt u wel de tijdstippen zelf bepalen. Ik geef u zelfs de raad u stipt daaraan te houden. Maar u moogt nimmer proberen de inhoud te bepalen of te beïnvloeden. Indien u in die absolute aanvaarding werkt, krijgt u resultaten. Is die aanvaarding voorwaardelijk, dan loopt het al mis. Ook weer iets waar u aan moet denken.

Dan zijn er ook al die lichamelijke zaken die een rol spelen. Wanneer een medium in trance gaat, dan vindt er een lichte wijziging van hartslag plaats, maar ook een - zij het geringe - wijziging van de endocrine afscheidingen.

Als u geestelijk gaat genezen en u doet dit met volle concentratie, dan verandert er op dat ogenblik iets in uw lichaam; dat zal zeer waarschijnlijk zowel de ademhaling, de polsslag als de endocrine afscheidingen betreffen. U kunt niet werken, ook niet op geestelijk vlak, zonder dat het lichaam zich daarbij aanpast. Als het lichaam zich niet daarbij kan aanpassen, kunt u geestelijk niet werken. Dit houdt in dat u, als u geestelijk werk doet, lichamelijke in bepaalde situaties terecht komt. Onthoudt u dan één ding:

Op het ogenblik, dat uw geestelijke activiteit is afgelopen, moet u - en zo snel mogelijk - terugkeren tot de norm, ongeacht het feit dat uw lichaam die aanpassing nog niet volledig heeft gevonden. Hoe meer u uitgaat van een normaal reageren des te groter uw mogelijkheid is om beheerst en juister te werken met de krachten uit de geest en eventueel zelfs met de geest zelf.

Heeft u geestelijk werk gedaan (laten we als voorbeeld maar weer genezing nemen), dan kunt u daarvan natuurlijk moe worden. Maar er gebeurt ook iets anders. U stemt bewust of onbewust (of u nu in contact werkt of op afstand) uzelf en daarmee ook het merendeel van de frequenties van uw aura af op die van uw patient. Er kunnen dus terugslagen optreden. Iemand die zo'n genezing achter de rug heeft, doet het verstandigst zichzelf even af te nemen. Heeft u met de handen gewerkt, schud ze af. En als u werkelijk geestelijk heel zwaar bezig bent geweest, dan is een koude douche het best. U kunt het ook doen door even de handen en vooral de polsen onder stromend water te houden. Niet alleen even in de kou of in de koelkast houden, neen, onder stromend water! Daardoor kunt u namelijk een deel van de spanningen die zich in de dichtstbij liggende laag van de aura bevindt laten afvloeien. Dat betekent, dat de harmonisatie van uw persoonlijkheid gemakkelijk is.

Een punt waar ook wel eens aan voorbij wordt gegaan: U bent niet zoals u zich voordoet. Integendeel, u doet dingen waarschijnlijk wel op drie verschillende manieren, maar daar achter zit nog een vierde persoonlijkheid welke zich op die verschillende manieren uit. Omdat we die gespletenheid in elke mens zien in gedrag, zelfs in denk- en spreekgewoonten, moeten we aanvaarden dat wij, zodra we in de stof zijn, deze ook zelf bezitten.

Wat is er in mij strijdig? Het antwoord op deze vraag is erg belangrijk. Op het ogenblik, dat ik mijn strijdigheden in evenwicht kan brengen (oplossen kan ik ze niet) ontstaat de vrijheid voor de geestelijke voertuigen om zich in het "ik" sterker te manifesteren. Dat betekent niet alleen dat u meer energie krijgt, maar het betekent ook dat uw bewustwordingswaarden plotseling veranderen; ze worden harmonisch. Daardoor kunt u met veel meer harmonische krachten uit de kosmos verbonden zijn.

Contact met krachten uit de kosmos, met geesten e.d. is gebaseerd op harmonie. Als u disharmonisch bent, kunt u alleen disharmonische krachten

aantrekken. Op het ogenblik dat u harmonisch bent, zal geen disharmonische kracht u kunnen beroeren, alleen een harmonische kracht. De basis van uw harmonie of disharmonie is dan weer bepalend voor de soort kracht en de entiteiten waarmee u te maken krijgt. Het is goed dit te onthouden.

Dan nog een laatste raad: Wanneer u bezig bent met al die menselijke mogelijkheden en capaciteiten, dan moet u er vooral niet van uitgaan dat u zich snel wilt ontwikkelen. Haastige spoed is zelden goed. Reïncarnatie bestaat nu eenmaal, dus u heeft alle tijd om het goed te doen. Als u haastig bent, dan verwaarloost u heel veel. De grootste verwaarloozing die we dan zien is die van harmonie.

Men doet b.v. geestelijk werk ten koste van anderen. Dat kan men nooit doen. Dat kan nooit harmonisch zijn en van eerste kwaliteit. Men gaat uit van het standpunt dat anderen daar waar men tekortschiet dan maar moeten aanvullen. Zolang dat anderen op aarde zijn is dat niet aanvaardbaar. U kunt vragen, als u dat wilt, of iemand in de geest u wilt helpen, indien u zelf niet verder kunt gaan met een bepaalde taak. Als u volledig daarin gelooft, dan is de kans groot dat u daarmee het een en ander tot stand brengt. Maar u kunt nooit zeggen: Ik begin geestelijk iets te doen en anderen moeten het op aarde maar verder in orde maken. Op het ogenblik, dat u dat doet, loopt u vast.

Uw stoffelijk leven is het meest belangrijke. U leeft in de stof, omdat de materie voor u noodzakelijk is om bewustwording op te doen, om inhoud te geven aan dit leven zodat u daar later wat aan heeft. Als u zich dat even realiseert, dan is het duidelijk dat de geestelijke elementen aan de stoffelijk moeten worden toegevoegd, niet daarvan mogen losstaan en niet kunnen worden gebruikt als een vervanging voor elkaar. Ga altijd uit van uw stoffelijke omstandigheden.

Als u ziek bent en u wilt een medemens genezen, dan moet u eerst zover komen dat u zich eerst minder ziek voelt. Pas als u dat heeft bewerkstelligd, bezit u de juiste harmonie en kunt u de ander misschien ook helpen.

Als u werkelijk grote geestelijke boodschappen wilt ontvangen, dan is mijn raad: Houdt u niet bezig met het hooggeestelijke maar met een optimale harmonie en ontspanning in de stof. Dan kan dat andere zich manifesteren, indien het nodig is. Als het niet nodig is, kan het wegblijven. U heeft dan toch de stoffelijke harmonie en daarin gaat u verder.

Leer jezelf te zien - geestelijk en stoffelijk - als één volledige persoonlijkheid. Zolang je op aarde bent, is dat nu eenmaal niet anders. Ga uit van het geheel. Als je geestelijke dingen doet, realiseer je dat daar stoffelijke waarden aan verbonden zijn en stel je in, want je bent mens, op die stoffelijke waarden. Dit is het beste wat u kunt doen en waarvoor u de juiste omschrijvingsmogelijkheden heeft, waaruit u de juiste gevoelswaarden kunt voortbrengen. Al het andere volgt dan wel.

Nog dit, dan zijn we er werkelijk en is deze cursus voorbij:

Denk nooit dat je anderen moet leiden. Er zijn heel veel mensen die zeggen: Ik heb de goede wil, ik zal anderen naar het goede leiden. Maar als je zelf geen harmonie en vrede kent, hoe kun je anderen dan leiden naar vrede? En als je werkelijk die vrede bezit, denk je dan werkelijk dat je dan nog behoefte hebt om als een belhamel voor de anderen uit te lopen? Dan zeg je: Ik ben mijzelf en vanuit mijzelf ben ik deel van de wereld.

Probeer nooit anderen teveel te leiden en te zeggen wat ze moeten doen. Laat elke mens het recht zijn eigen wegen te vinden. Elke mens heeft zijn eigen harmonische mogelijkheden. Elke mens heeft zijn eigen speciale capaciteiten. Laat iedere mens ze voor zichzelf ontdekken en er zelf mee werken. Want als u gaat zeggen hoe hij het moet doen, dan is er kans dat, al heeft het voor u gewerkt, het voor de ander in het tegendeel kan verereren en dat moet u voorkomen.

Wij zijn aan het einde gekomen van een cursus waarin naast vele voor u misschien overbodige gegevens een groot aantal gegevens is opgenomen die u kunnen helpen om uw menselijke vermogens verder te ontwikkelen en uw geestelijke vermogens beter te gebruiken. Wij hopen, dat u juist die voor u belangrijke dingen eruit puurt. Dat zal voor ieder van u iets anders zijn. Werk daarmee op uw eigen manier. Toets voortdurend datgene wat u doet door middel van experimenten en een zo objectief mogelijke waarneming van de resultaten aan de werkelijkheid waarin u leeft. Dan alleen zult u bewuster, sterker worden en uw eigen vermogens steeds vollediger gaan gebruiken.

x Hoe kun je je geestelijk ontwikkelen ten koste van anderen?

- Dat begrijpen wij ook niet, maar er zijn heel veel mensen die dit schijnen te denken. Laten wij een heel eenvoudig voorbeeld geven, misschien dat het dan duidelijk wordt. Iemand zegt: Ik ben bezig met de kosmische harmonie en nu moet niemand mij storen. Anderen moeten dan maar voor mij de kost verdienen. Anderen moeten zorgen dat ik mijn natje en mijn droogje heb, want ik ben bezig met de kosmische harmonie. Weet u wat u dan krijgt? Geen kosmische harmonie, maar stoffelijke chaos! Toch zijn er van die mensen, dat zult u mij moeten toegeven. Daarop doelde ik nu. U ziet dat het bestaat en dat de aanduiding dat men dat niet moet doen dus zeker niet geheel misplaatst is.

--:-

DE VERBORGEN PERSOONLIJKHEID.

Achter het uiterlijk van elke mens zit ook nog een andere persoonlijkheid verborgen. Eén die je over het algemeen geheimhoudt alsof ze het diepste geheim van het Pentagon zou zijn. Als we die persoonlijkheid moeten ontleden, blijkt dat ze voor een deel wordt gevormd door de omstandigheden waarin je leeft. Door de wijze waarop je leeft, de status die je bezit, de godsdienst die je belijdt en alle andere zaken worden delen van de persoonlijkheid onderdrukt.

Een normale persoonlijkheid die niet zeer sterk wordt gedreven in een bepaalde richting, heeft over het algemeen een ontstellende veelzijdigheid niet alleen van belangstelling en reactie, maar ook van vaardigheden. We kunnen dit het eenvoudigst vergelijken met iemand die in een primitieve samenleving leert zonder dat er een school is, maar alleen uit de omgeving. Zo iemand blijkt van alle bezigheden, die hij rond zich ziet uitoefenen iets over te nemen. Hij kan hakken, hij kan snijden, hij kan schilderen, misschien weven, hij kan desnoods ook nog een pop maken al is dat beneden zijn waardigheid. Al die kwaliteiten komen dan ook nog samen in iemand die zich gewoon uitleeft en zich alleen beheerst op die ogenblikken dat hij bang is dat zijn waardigheid of zijn persoonlijkheid daaronder zou lijden. Maar dat kan alleen gebeuren in een zeer primitieve samenleving.

U heeft diezelfde persoonlijkheid ook, maar ze zit verborgen. Er zijn de fatsoensnormen. Schaamtegevoel b.v. voor zover het lichamelijke zaken betreft is iets wat je wordt bijgebracht; niet iets wat je werkelijk bezit. Maar dat kan betekenen dat je enerzijds de behoefte hebt het lichaam zonder verdere

bekleding te tonen en daarover blij bent en dat je aan de andere kant je toch weer genoopt voelt om het weer in allerlei knellende omhulsels op te sluiten. Dan blijft die tweede persoonlijkheid een rol spelen in je gedachten en in je droomleven.

Er zijn mensen die hebben geleerd dat monogaam zijn nu eenmaal de enige situatie is die voor een mens aanvaardbaar is. Misschien gaan ze nog verder: man en vrouw mogen elkaar alleen bekennen, indien nageslacht het doel is. Dat is iets wat wel eens voorkomt, maar niet zo vaak. Maar als je nu helemaal daardoor wordt belast, dan zul je je inderdaad uiterlijk gaan beperken. Maar de neiging om uit de band te springen wordt gelijktijdig groter. Dat is toch duidelijk. Omdat je in je eigen gemeenschap niet uit de band kunt springen, probeer je het elders te doen. Het was vroeger heel bekend: Nederlandse notabelen leefden heel fatsoenlijk, maar wel gingen ze een paar keer per jaar naar Brussel waar ze dan de beest uithingen; wat ze dan thuis zorgvuldig wisten te verbergen. Ook in deze tijd, neem ik aan, komen dergelijke dingen voor.

Iemand is misschien erg sentimenteel, erg gevoelig, maar dat past niet in de maatschappij, dus doet hij net alsof hij het niet is. Iemand droomt poëtisch en romantisch van alles wat het leven aan schoons kan brengen en ontdekt gelijktijdig dat hij daarmee eigenlijk belachelijk wordt. Hij probeert dus het tegenovergestelde te tonen. Maar die persoonlijkheid zal ergens toch een rol spelen. Als u dat eenmaal goed heeft begrepen, dan wordt de rest eenvoudiger.

In de eerste plaats: Uw persoonlijkheid bestaat uit de onderdrukte delen van het "ik".

In de tweede plaats: De verborgen persoonlijkheid creëert een eigen droomwereld of droomleven. Juist daar waar de mogelijkheden tot verwerking in mindere mate aanwezig zijn, ontstaat er een activer gedachtenleven. Dit betekent dat alle binnenkomende signalen (of dit nu woorden van mensen zijn of tekenen die u rond zich ziet) worden geïnterpreteerd volgens de onderdrukte persoonlijkheid en niet volgens de andere naar buiten getoonde kant van uw wezen.

Het is te begrijpen dat u door die interpretatie in moeilijkheden komt, want de wereld denkt dat u bent zoals u zich toont en ze reageert daarop. Maar u vertaalt het volgens de verborgen persoonlijkheid. Het resultaat is, dat u steeds handelingen, reacties vertoont die net afwijken van wat de gemeenschap van u meent te mogen verwachten. Dat op zichzelf betekent dan weer een nieuwe spanning waardoor z.g. meer- en minderwaardigheidsgevoelens kunnen ontstaan waardoor een verwerping van het oordeel van anderen op de voorgrond komt. Een mens wordt daardoor niet bepaald gelukkiger.

Toch kan die verborgen persoonlijkheid je soms voordeel brengen. Nu heb ik het niet alleen over het in stilte uitleven van hetgeen men uiterlijk ontkent, hoe vaak dat ook voorkomt. Ik heb het hier speciaal over de geestelijke elementen die in elke persoonlijkheid een rol spelen.

U bent gereïncarneerd op aarde. Dat wil zeggen, dat u een voorgeschiedenis heeft. Die voorgeschiedenis speelt een rol in al uw reacties. U heeft geestelijke kwaliteiten, want niet uw gehele wezen is nu gevangen in de stof al is het er wel geheel op geconcentreerd. Uw verborgen persoonlijkheid kan dus beschikken over gaven en krachten die normaal eenvoudig niet tot uiting komen. U kunt uit angst voor afwijzing door de gemeenschap of om misschien voor gek te staan en dergelijke dingen meer heel veel zaken onderdrukken die eigenlijk voor u toch wel belangrijk zijn. Maar omdat de verborgen persoonlijkheid althans geestelijk, want ze werkt veel in uw droomleven, bepaalde krachten en elementen kan aantrekken, blijkt ineens dat de verborgen persoonlijkheid tot ontlasting, tot uiting komt. Als dit stoffelijk niet mogelijk is, dan doet ze dit vaak door het uitstralen van geestelijke energieën. Er bestaat in verschillende systemen zelfs een term voor. Men spreekt dan over: transmutatie. Men bedoelt er eigenlijk mee:

Wanneer iets wordt onderdrukt, wordt het op een andere wijze tot uiting gebracht. Men zegt b.v. dat een onderdrukking van de sexuele drang een grote woordenrijkdom ten gevolge heeft; m.a.w. de uiting op het ene niveau wordt vervangen door de uiting op het andere. Men zou nog verder kunnen gaan, want men zegt dat iemand, die zich de hele wereld ontzegt daarmee plotseling een ingewijde wordt. Dat wil zeggen, dat hij geestelijk dus over enorme energieën beschikt. Ze moeten toch ergens vandaan komen.

Dit begrijpen betekent ook veel beter zien waarom uw medemensen allemaal van die eigenaardige dingen doen, waarom ze er geen raad mee weten. Het maakt duidelijk waarom sommige mensen blind zijn voor signalen die u toch meer dan duidelijk heeft gevonden en hoe andere mensen dingen opmerken waarvan u meende dat u ze uitstekend geheim had gehouden. Uw verborgen persoonlijkheid is altijd een aanvullend deel van uw werkelijke persoonlijkheid.

Maar ook in de verborgen persoonlijkheid kan een aantal afdelingen bestaan. Laat mij proberen een eenvoudig voorbeeld te geven:

U heeft een sterk religieuze opvoeding gehad en u heeft een geloof. Dat wil zeggen dat de voorstellingen over leven en dood, over het hiernaals, over goddelijk ingrijpen ergens in uw persoonlijkheid zijn gefixeerd volgens de religieuze normen. Daarna bent u a-religieus geworden. Maar deze persoonlijkheid blijft bestaan. Wanneer u nu in een omstandigheid komt waarin de andere delen van uw persoonlijkheid niet juist kunnen reageren, dan valt u ineens terug op dat geloof. Het is wonderlijk te zien hoeveel mensen niet onmiddellijk terugvallen op het geloof van hun kinderjaren op het ogenblik, dat zij zich hulpeloos gevoelen. De grootste ketter bidt plotseling. Degene die niet gelooft aan een leven na de dood, is bang dat de duivel hem komt halen. Wij zien dat steeds weer.

Het tweede deel van de persoonlijkheid kan samenhangen met een prestatiedrang die in de jeugdjaren heeft bestaan. In die jeugdjaren heb je de behoefte om tegenover je vriendjes en vriendinnetjes te bewijzen dat je iemand bent. Daardoor ga je veel meer risico's nemen dan de anderen. Je schept op. Dat deel van de persoonlijkheid wordt in het latere leven vaak onderdrukt, want je krijgt er geen goede reacties op. Nu kom je in een situatie dat je niet meer in staat bent om op de normale manier en met het normale aanzien te reageren. Je voelt je beledigd en wat doe je? Je grijpt terug naar die kinderlijke persoonlijkheid en begint plotseling risico's te nemen die eigenlijk niet verantwoord zijn en verhalen te vertellen waarvan je zelf wel weet dat daar niets van waar is. Dit is een eenvoudig voorbeeld, maar er is meer.

Je hebt een voorstelling van hoe men zich in bepaalde omstandigheden dient te gedragen. De een heeft een filmster bewonderd, de ander een bokser of een voetballer, de derde heeft in zijn leven misschien vooral een zeer statige dame - hetzij op de film hetzij in werkelijkheid - of zelfs een schoolmeester of schooljuffrouw erg bewonderd. Op het ogenblik, dat onze persoonlijkheid niet in staat is om de juiste aandacht af te dwingen of zich in de omstandigheden natuurlijker te bewegen, vallen we weer terug op het beeld van de bewonderde persoon. Wij komen tot een imitatief gedrag. Maar in dat imitatief gedrag zit tevens een verwachtingspatroon verweven dat niets met de werkelijkheid te maken heeft. Want we hebben altijd gedacht dat, als een filmster b.v. zich zo gedraagt, dan wordt zo'n persoon bewonderd en krijgt alle aandacht. Als je je dan zo gedraagt en het gebeurt niet, dan ontstaat er een conflict. Je wordt nijdig en in die nijdigheid heb je dan kans dat je terugvalt op b.v. de kinderperiode. Als het een kwestie is die meer kennis e.d. betreft, dan zie je dat je ineens teruggrijpt naar die primitieve geloofspersoonlijkheden.

Nu zeggen wij: Het is een verborgen persoonlijkheid, maar het is eigenlijk meer het verborgen deel van de persoonlijkheid voor zover men dit stof-

felijk kan bezien. Er zijn enkele gevallen bij waarvan je wel kunt zeggen dat er ook een werkelijke andere persoonlijkheid bestaat.

U leeft op aarde. U doet dat, omdat u geestelijk bepaalde ervaringen wilt opdoen. Nu kan het zijn dat u vele behoeften kent op geestelijk gebied. Het kan zijn dat u een Zomerlandbehoefte heeft voor b.v. een betere instelling t.a.v. lering en dat u al eens in een hogere sfeer (laat ons zeggen die van klank en kleur) bent doorgedrongen en daar een bepaalde harmoniebehoefte heeft verkregen. Die twee behoeften kunnen met elkaar strijdig zijn. Het kan ook zijn, dat ze parallel lopen.

Nu komt er een ogenblik, dat uw stoffelijke bewustzijn onder omstandigheden niet meer juist reageert; d.w.z. het heeft geen voldoende motivatie meer. Zo iets van: nou ja, het kan mij niets meer schelen. Op dat ogenblik kan één van die geestelijke voertuigen of beide (vooral als ze parallel lopen) overnemen. Er ontstaat dan een totale verandering van gedrag, maar ook van belangstelling. Wij hebben dan te maken met mensen die schijnbaar wispelturig zijn, maar die met de verandering van hun belangstelling gelijktijdig ook hun hele persoonlijkheid blijken te wijzigen; hun hele gedragspatroon wijkt af van de norm die je kent. Herhalen die dingen zich nu, dan raak je er als mens aan gewend en zeg je: Nou ja, het is iemand met een lastig karakter. Wat natuurlijk een heerlijke uitvlucht is. Maar als de geestelijke waarden steeds sterker gaan optreden, dan zul je ook een ander punt zien.

Er komt een ogenblik, dat iemand vanuit de geestelijke behoefte bepaalde krachten op aarde wil manifesteren of bepaalde leringen wil uitdragen. Gelijktijdig heb je stoffelijk daarvoor niet de achtergrond. Je moet je stoffelijk-redelijk gezien a.h.w. in de afgrond storten om die geestelijke behoefte aan haar trekken te laten komen. Doe je dat niet, dan ontstaat er een eigenaardig mengsel waardoor je beste pogingen steeds weer stuklopen op je behoefte om toch jezelf te blijven zoals je dat stoffelijk beschouwt. Ook hier kan een verborgen persoonlijkheid tijdelijk iemand beheersen.

Dan zegt men: Dat is irrationeel gedrag. Maar is het zo irrationeel dat iemand op eens wordt getroffen door een intense behoefte om iets te doen of iets te beleven en daarbij zijn gehele bestaan met alle waarden verwaarloost, desnoods wekenlang zelfs jarenlang wegtrekt en dan, als aan die behoefte is voldaan, probeert terug te komen en het oude bestaan en de oude persoonlijkheid weer voort te zetten. Dat is iets wat ook heel vaak gebeurt. Ik wil daarmee maar zeggen dat de verborgen persoonlijkheid een zeer complex geheel is.

Als je iemand zou kunnen brengen tot het aanvaarden van alle dromen, alle onderdrukte beelden en wensen die in hem leven, dan zou dat rationeel kunnen geschieden en is het voor een mens veel gemakkelijker om ermee te leven. Maar de meeste mensen zijn er bang voor; al is het alleen maar dat ze bang zijn dat een ander er achter komt wie en wat ze zijn. Het gevolg is dat je met die gespletenheid blijft leven. Het is geen werkelijke schizofrenie. Het is alleen maar een onderdrukking van delen van je persoonlijkheid. Maar dat betekent, dat altijd weer een van die delen van de persoonlijkheid het overneemt.

Een paar laatste voorbeelden om dit af te ronden:

U kent waarschijnlijk wel mensen, die schijnbaar zo ontzettend rustig en lakoniek zijn; die kun je door niets uit hun evenwicht brengen. Zijn die mensen werkelijk zo of is het een beeld dat ze projecteren? Als je ziet, dat zo iemand dan als bij toverslag in een onevenwichtige door drift gedreven persoon verandert en dan weer terugvalt, dan kun je zeggen: Hier heb ik te maken met de verborgen persoonlijkheid die normaal niet wordt getoond.

Er zijn mensen, die altijd ontzettend nuchter zijn en die gelijktijdig toch een enorme behoefte hebben om zich bezig te houden met occultisme en dergelijke zaken. Soms zijn het zelfs mensen die openbaar een geloof verwerpen

waarmee ze innerlijk voortdurend bezig zijn.

Er zijn mensen die lachen om het idee dat astrologie iets waard is, maar ze zitten wel elke dag de horoscoop in de krant te spellen en houden zich aan de aanwijzingen die daarin worden gegeven. Dan kun je niet zeggen: Die mens is bijgelovig. Je moet zeggen: Die mens probeert de occulte erkenning, de behoefte van het paranormaal beleven om te zetten in een bijgelovigheid, die hij naar buiten toe nog ontkent om op die manier een zelfrespect te bewaren dat voor hemzelf maar een zeer betrekkelijke betekenis heeft. Met een van deze voorbeelden kunt u zich andere zelf wel voor ogen stellen.

De verborgen persoonlijkheid is dat gedeelte van het "ik" dat zelden op de voorgrond treedt, maar dat steeds weer tijdelijk het bewind overneemt en de mens brengt tot allerlei reacties, handelingen en daden die hij dan later zelf niet helemaal kan begrijpen.

De verborgen persoonlijkheid is een complex van dromen die soms in de plaats worden gesteld van de waarheid en dan het contact met de hele wereld, dat men normaal heeft, verbreken. Als u dat eenmaal in de gaten heeft, dan gaat u ernaar streven om die verborgen waarden (ook de droomwaarden) in uzelf toch wat meer te betrekken in het dagelijkse leven. Want hoe bewuster u leeft des te groter de eenheid wordt in datgene wat u bent en hoe meer de persoonlijkheid die u naar buiten toe toont de juiste weergave is van al datgene wat er achter verborgen is.

- x Is het voorbeeld van een zekere Sibyl die 16 persoonlijkheden naar voren bracht daarvan een voorbeeld?
- Als er 16 verschillende persoonlijkheden zijn, dan zou het iemand moeten zijn die praktisch vanaf de geboorte in een groot aantal conflicten heeft geleefd en dan is het misschien denkbaar. Het is natuurlijk ook mogelijk, dat er incarnatieherinneringen zijn die weer een gedragsverschuiving veroorzaken en dan is zo'n groot aantal persoonlijkheden eveneens denkbaar. Maar de mensen die 2, 3 of meer persoonlijkheden tonen en ze niet alleen in herinnering maar juist in verandering van gedrag tonen, zij zullen beantwoorden aan hetgeen ik voorgaand heb gezegd.
- x In de psychiatrie is dit het enige geval geweest van zo'n groot aantal persoonlijkheden.
- Psychiaters hebben graag een bijzonder geval, dan kunnen ze daarover schrijven en daardoor krijgen ze weer bijzondere aandacht. Het is een feit, dat de psychiatrie juist omdat ze van grondregels uitgaat die niet volledig juist zijn altijd weer voor exceptionele gevallen komt te staan die eigenlijk zo normaal zijn dat ze aan de normaliteit daarvan voorbijgaan. Als je een gek zoekt, dan kun je die overal vinden rond je. Maar dat ze gelijktijdig ook normale mensen zijn waarvan slechts een bepaalde gedraging afwijkend is dat vergeet je dan. De psychiater zoekt naar de afwijking, wordt daardoor gefascineerd en vergeet daarbij de normaliteit van vele verschijnselen. Ik denk, dat in het geval van Sibyl hij bij zijn uitsplitsing in persoonlijkheden heeft vergeten dat verschillende van die persoonlijkheden elkaar in gedragswaarde, zelfs in denkwaaarde praktisch dekken, zodat ze niet noodzakelijk verschillende persoonlijkheden geweest behoeven te zijn, maar alleen verschillende uitingen van dezelfde verborgen persoonlijkheid.
- x Is er ook sprake van bewuste besturing die de ene persoonlijkheid naar voren haalt en de andere terughoudt?
- Er bestaat voor iemand die zijn werkelijk "ik" kent de mogelijkheid om verschillende kanten afwisselend naar voren te schuiven. Hij kan zich echter nooit door een deel laten domineren, omdat hij op dat ogenblik de beheersing (dus de mogelijkheid tot richten) verliest. Maar iemand die zichzelf voldoende kent is in staat de verborgen waarde van zijn persoonlijkheid

naar voren te schuiven op het ogenblik dat hij die nodig heeft. Er is dan geen sprake van een verborgen persoonlijkheid in de zin van ook voor het "ik" verborgen, maar alleen van het voortdurend tonen aan de wereld van onbesepte facetten van de eigen persoonlijkheid als dat toevallig zo te pas komt.

-:-

HERHALING - OVERDRACHT.

De overdracht wordt volledig door de herhaling. Als ik iets ben, iets zeg of iets doe en ik doe het één keer, dan is het misschien in zijn betekenis wel zeer intens, maar in zijn mogelijkheid tot besef en ontleding zeer begrensd. Juist als de herhaling optreedt, worden steeds meer de details, de schijnbare bijkomstigheden kenbaar die het geheel in feite toch bepalen.

Als ik lering wil overdragen, dan kan ik natuurlijk volstaan met eenmaal feiten te noemen, maar het resultaat zal praktisch nihil zijn. Als er punten zijn die belangrijk worden, dan moet ik in herhaling treden. Door steeds weer hetzelfde helemaal gelijk of in parafrasering naar voren te brengen kan ik bepaalde begrippen zo erin hameren. Maar dat betekent, dat ze tot een permanente kennis zijn geworden. Ik heb kennis overgedragen, niet alleen door haar te verkondigen, maar door ze in voortdurende herhaling vast te leggen in het besef van de ander. Vanaf dat ogenblik heeft hij daar zelf de beschikking over en kan dus gemakkelijker uit zijn geheugen, zijn herinnering putten. Hij is niet geconditioneerd al zou je dat soms denken, maar hij kan juist uit dit bestaande begrip zijn persoonlijke interpretatie en de beleving ervan ontwikkelen. Herhaling is eigenlijk de basis van de gehele bewustwording.

God heeft ons geschapen, althans dat denken wij. Maar wij leven vele malen. Elk leven is ergens weer een herhaling van het vorige, want de menselijke waarden veranderen niet zoveel. Wat wij ermee doen kan veranderen, de basis blijft gelijk. Door die voortdurende herhaling worden wij zo bewust dat we geen stoffelijke vormen meer nodig hebben om harmonieën te bereiken met datgene wat wij nog niet kennen. En zo worden we bewust.

De overdracht wordt eerst mogelijk, indien er een basis daarvoor aanwezig is. De herhaling schept de basis. Als wij innerlijk bezig zijn met problemen, kunnen wij die natuurlijk eindeloos herhalen en loopt het meestal verkeerd. Wij worden monomaan. Wij zien de oplossing niet meer, omdat we het probleem herhalen. Maar als we het probleem oplossen, dan blijkt vaak dat die oplossing op zichzelf niet juist is. Dan benaderen we opnieuw het probleem en onze volgende oplossing houdt mede de overweging in die tot de eerste oplossing heeft geleid. De oplossing wordt juist. Zo zouden we misschien twintigmaal eenzelfde probleem moeten benaderen. Onze oplossing daarvoor zal op den duur volkomen juist zijn en daarmee een wezenlijk probleem opheffen. Dit nu is de gehele bewustwording: het uit de voortdurende herhaling van de gebeurtenissen, de feiten, de emoties, de levens, het gaan zelfs door sferen van licht en duister komen tot een punt waarbij ons begrip omtrent onszelf voldoende is om daaruit een harmonie te verwerven met al het zijnde dat wij ooit zullen kunnen beseffen.

Herhaling is dus een vorm van volledige overdracht van waarden. En een volledige overdracht van waarden is de basis voor een werkelijke bewustwording, terwijl de bewustwording op zich de bevrijding is van alle begrenzing en de mogelijkheid bevat om een harmonie ook bewust te beleven met al datgene wat voor ons maar kenbaar is.

Hiermee moet ik deze cursus afsluiten. Er is voor ons geen grotere hoop en intenser verwachting dan dat er onder u zullen zijn die hun menselijke en geestelijke kwaliteiten beter zullen gaan gebruiken door hetgeen wij vanavond aan u hebben mogen voorleggen.

:-:-: